

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 102/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 122/95 a Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. E 1255/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2003 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“)

v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 122/95 a Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. E 1255/00.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „Súdu bol predložený návrh na začatie konania vo veci zaplatenia pohľadávok v zmysle faktúr z roku 1993 adresovaných odporcovi STS, š. p. Hurbanovo.

Vo veci konal Okresný súd v Komárne (OS), ktorý rozhodol rozsudkom č. k. 15 Cb 51/94-81 zo dňa 10. novembra 1994 a tiež rozsudkom č. k. 15 Cb 122/95-43 zo dňa 25. mája 1995. (...)

Z toho dôvodu, že odporca mi neuhradil prisúdené pohľadávky, tak som musel uplatniť na súde výkon rozhodnutia.

Súd pri výkone rozhodnutia robil zbytočné súdne prietahy. Z dôvodu súdnych prietahov vo veci výkonu rozhodnutia som uplatnil sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú listom zo dňa 12. 2. 1996, číslo Spr 1501/96 vybavil predseda OS ako čiastočne opodstatnenú. (...)

Keďže OS vymáhal zaplatenie poplatku za znalecké dokazovanie, tak som sa sťažoval predsedovi OS listom zo dňa 28. 11. 2000.

Medzičasom OS uskutočnil Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami z dôchodku č. k. D4-11/00 zo dňa 13. 12. 2000.

Okresný súd v Trnave uznesením č. k. E 1255/00-4 zo dňa 21. 12. 2000 uskutočnil výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku u Sociálnej poisťovne, ul. 29. augusta č. 8 Bratislava.

Proti horeuvedenému uzneseniu som podal odvolanie zo dňa 9. januára 2001, doručené súdu 10. 01. 2001. (...)

Tvrdenie predsedu OS v liste číslo Spr 1518/00 zo dňa 24. 1. 2001, že uznesenie OS č. k. 122/95-48 zo dňa 27. 10. 1995, v ktorom súd priznal znaleckú odmenu znalcovi Ing. L. B. vo výške 2.100,- Sk a súčasne zaviazal odporcu a navrhovateľa, aby do 3 dní uhradili refundáciu na účet súdu po 1.050,- Sk bolo toto rozhodnutie súdu splnené z mojej strany a to štyrmi splátkami na základe povolenia súdu zo dňa 15. 4. 1998 D 4a - 9/98 a teda nie je dôvod, aby som sa voči uzneseniu č. k. 15 Cb 122/95-48 zo dňa 27. 10. 95 odvolával. (...)

Proti uzneseniu OS v Trnave sp. zn.: E 1255/00-4 zo dňa 21. 12. 2000 o zaplatenie 1.050,- Sk, na základe ktorého bola uskutočnená zrážka z dôchodku Sociálnou poisťovňou, ul. 29 augusta č. 8 Bratislava v zmysle právoplatného uznesenia OS č. k.: 15 Cb 122/95 zo dňa 27. 10. 1995 na uspokojenie pohľadávky, som si podal na OS v Trnave k č. k.: E 1255/00-14 odvolanie.

Od podania odvolania uplynula viac ako ročná lehota a vo veci nie je žiadna zásadná zmena vo faktickom stave, keďže OS v Trnave je aj naďalej bez podstatných dôvodov v predmetnom konaní nečinný.“

Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Komárne v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 122/95 zo dňa 27. 10. 1995 a v náväznosti na uvedené konanie Okresný súd v Trnave pod sp. zn. E 1255/00 porušili základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom spravodlivo a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Trnave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. E 1255/00 konal bez zbytočných prietahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 350.000,- Skk, ktoré mu je Okresný súd v Komárne povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy o veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

1. Predmetom sťažnosti sťažovateľa je okrem iného tvrdenie porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 122/95.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu podania a z jeho príloh doručeného ústavnému súdu 29. decembra 2003 vyplýva, že sťažovateľom napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 22. júla 1995. Ústavný súd konštatuje, že od 22. júla 1995 do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 29. decembra 2003, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa o porušení označených základných práv v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

2. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. E 1255/00, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu, v tomto prípade okresného súdu, nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

V konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. E 1255/00 okresný súd 21. decembra 2000 rozhodol uznesením, ktorým nariadil výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku sťažovateľa.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 10. januára 2001 na Okresnom súde Trnava odvolanie, ktorým sa domáhal, aby uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. E 1255/00 bolo zmenené a návrh na výkon rozhodnutia zamietnutý.

Okresný súd spis spolu s opravným prostriedkom doručil Krajskému súdu Trnava 16. júla 2003, pričom sťažnosť sťažovateľa bola podaná ústavnému súdu až 29. decembra 2003, z čoho vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol

rozhodujúcim spôsobom ovplyvniť namietané porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa.

Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. E 1255/00 bolo uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 10 CoE 56/03 z 30. januára 2004 potvrdené.

Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Trnava 21. decembra 2000 vykonal všetky zákonom predpokladané a dovoľené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa. Hoci spis spolu s odvolaním predložil Krajskému súdu v Trnave až 16. júla 2003, ale vzhľadom na to, že v čase podania sťažnosti (29. decembra 2003) už úkony alebo postupy Okresný súd Trnava nemohol vykonávať, bolo treba vec posudzovať zo zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha Okresného súdu Trnava pri odstraňovaní právnej neistoty skončila týmto uznesením, za predpokladu, že toto uznesenie bude napokon konečným rozhodnutím aj napriek podanému odvolaniu a vykonaniu riadneho opravného konania (napr. IV. ÚS 188/03).

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti (29. decembra 2003) už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a napokon ani postup krajského súdu. Tento stav veci viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť podaná proti Okresnému súdu Trnava je zjavne neopodstatnená, preto ju v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími nárokmi sťažovateľa vyplývajúcich z namietaného porušenia jeho práv nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2004